

najaar

2025

het

balanseer

*deze kamer is alle kamers
tegelijk is alle straten
nu beweegt het hele gebeurde*

*opnieuw
alle kamerstraten, alle bewegingen,
dansmuiltjes, het geluid van
klapzoeven, een geordende processie
langs mijn ogen en implodeert*

*want hoe klein ook het vertrek
haar hardste handen moeten zingen*

Perifere en gebroken stemmen kampen, soms om te zwijgen, soms om een taal te krijgen. Langs diverse constellaties zoeken ze naar een plaats in een leven en in de taal die dat leven vormt en vervormt.

Twaalf jaar na haar debuut *r mp* neemt **Sandrine Verstraete** de poëzie terug op. *Kamers* is een zoektocht naar nieuwe vormen. In beeldende en zintuiglijke taal tast de tekst naar de mogelijkheden van woorden en lichamen en wordt nagedacht over hoe we onszelf construeren als individu.

*personages zoals ik willen alles:
lippenzegen, muiterlongen
maar ik, ik had alleen de taal
geleerd van kinderen die onder
tafel slapen*

“ Waar een zin is, is een wereld. Weinig schrijvers die dat nog ten volle beseffen. Het werk van Sandrine Verstraete kent deze verpletterende verantwoordelijkheid ten volle. Elke schreef van elke letter draagt in zich de sporen van een taal die tot het uiterste heeft moeten torsen. Er is nog hoop voor de laaglandse poëzie. ”

Arno Van Vlierberghe

“ Sandrine Verstraete schijft ‘ingewandentaal’. Ze zoekt zich diep in dingen en lichamen een weg en wat ze meebrengt is iets wat we onmiddellijk herkennen als ‘intiem’ en ‘horend bij ons’. En tegelijk zijn haar woorden duister. Verontrustend. Boeiend dus. ”

Peter Verhelst

In de montageroman *Lookalikes* volgt Thomas Meinecke een groep professionele dubbelgangers die op de Königsallee in Düsseldorf flaneren. Deze personages, waaronder dubbelgangers van Josephine Baker, Serge Gainsbourg en Shakira hebben zich laten registreren bij gespecialiseerde agentschappen en verdienen geld met hun gelijkenis aan beroemde figuren. Naast hun werk als lookalikes verdiepen ze zich in culturele en intellectuele activiteiten: ze lezen boeken, bekijken films, hebben onderlinge relaties en communiceren voornamelijk via sociale netwerken, waarvan de taal en dynamiek in de roman zijn verwerkt.

Wie zich interesseert voor vragen over identiteit en authenticiteit en openstaat voor de magie van het niet-authentieke, zal met plezier de schijnbare meanderstroom van *Lookalikes* volgen. Daar ontvouwt zich een thematisch, talig en stilistisch prikkelend spanningsveld dat brandend actueel aanvoelt.

Thomas Meinecke publiceerde verschillende kortverhalen en romans bij Suhrkamp Verlag. Zijn werk werd meerdere keren bekroond, onder meer met de Berliner Literaturpreis in 2020. Daarnaast is Meinecke ook muzikant, songwriter en dj.

Sebastian Roth richt zich als vertaler op onderbelichte auteurs en meer experimentele, hedendaagse Duitse literatuur die in het Nederlandse taalgebied vaak onopgemerkt blijft. Bij het balanseer verschenen eerder al *Gestoord* en *Rave*, Roths vertalingen van de romans van Rainald Goetz.

“ Thomas Meinecke schrijft met *Lookalikes* een meng-paneelroman. In zijn fragmentarische openheid is *Lookalikes* in ieder geval een uiterst integer tekst. ”

Daniel Haas, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*

A boy wanders the streets, his Walkman looping a piece by Philip Glass. A son cuts ties with his father over a misguided birthday gift. A loose circle of acquaintances shares memories of the same deceased friend, each from their own perspective, as if speaking him back into being. A woman wants to discuss the upcoming election with her neighbours, but ends up tied to a chair with a garden hose. And then there's the boy who, as a child, finds an old, battered scrapbook in his grandfather's attic – and goes looking for it again years later. Meanwhile, a factory quietly leaks toxic chemicals into the soil of a town that has long depended on it for survival.

The Lost Scrapbook is a polyphonic portrait of a community in flux – a sweeping search for what disappears, and for what, despite everything, still connects us.

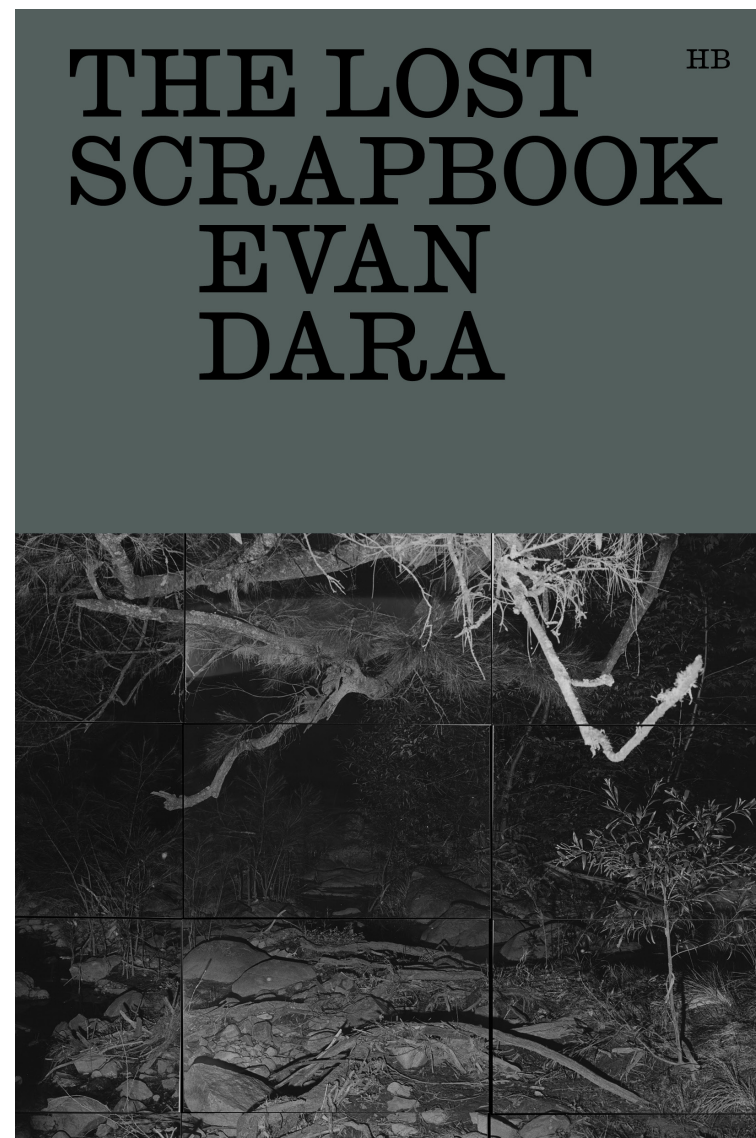
Evan Dara is an American author whose work is often compared to that of novelists such as William Gaddis, Thomas Pynchon, and David Foster Wallace. Shunning publicity, he has nonetheless built a passionate following among readers and writers alike.

“ Monumental, cunning, heartfelt and unforgiving... Dara shows how a novel can be experimental, yet moral, rule-breaking but emotional, and post-humanist while remaining deeply human. A vast accomplishment. ”

Richard Powers

“ A towering piece of American literature and one of the best three novels of the nineties. ”

The Fictional Woods

Een jongen dwaalt door de straten, met in zijn koptelefoon een stuk van Philip Glass op oneindige herhaling. Een zoon verbreekt het contact met zijn vader na een fout verjaardagsgeschenk. Een groep vage kennissen haalt herinneringen op aan dezelfde overleden vriend, elk vanuit een eigen perspectief, en brengen hem zo weer even tot leven. Een vrouw wil met haar burens praten over de verkiezingen maar wordt vastgebonden met een tuinslang. En er is die jongen die als kind op zolder bij zijn grootvader een oud, gehavend plakboek vindt, en er jaren later naar op zoek gaat. Terwijl in de achtergrond een bedrijf stilletjes toxische stoffen lekt in de bodem van een stadje dat er al jaren economisch van afhankelijk is.

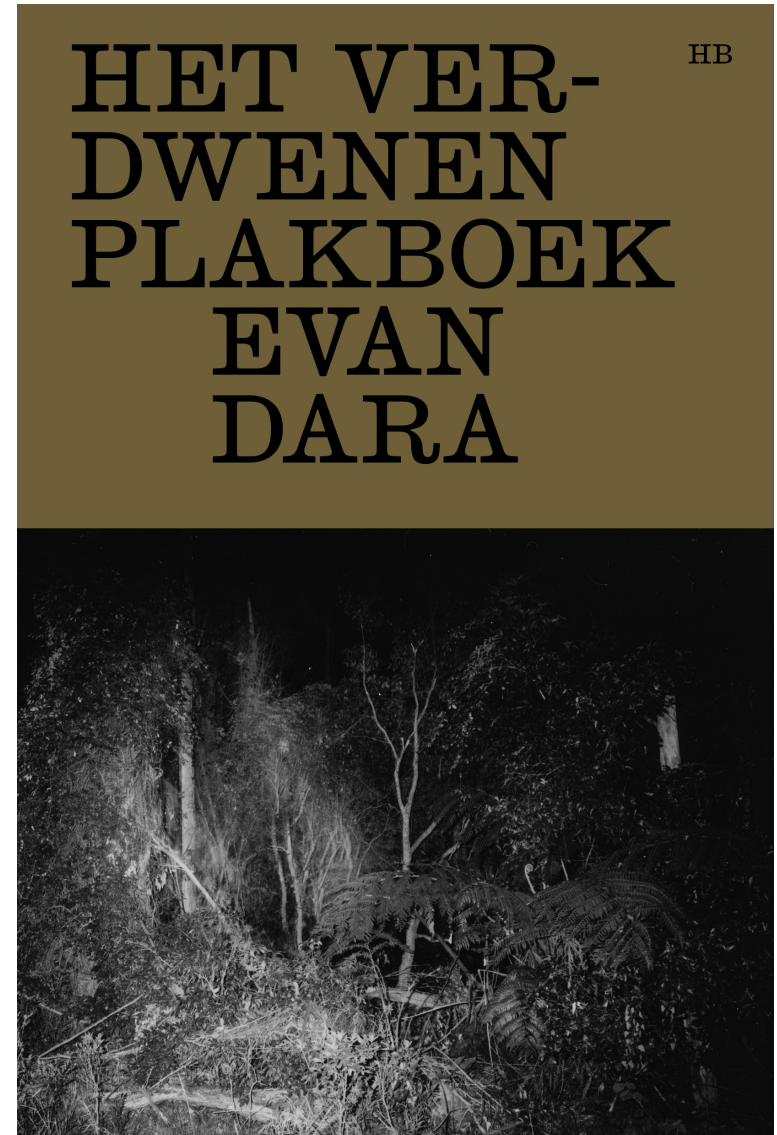
Het verdwenen plakboek is een polyfoon portret van een gemeenschap op drift – een meeslepende zoektocht naar wat verdwijnt, en wat ons ondanks alles met elkaar verbindt.

Evan Dara is een Amerikaanse auteur wiens werk vaak wordt vergeleken met dat van William Gaddis, Thomas Pynchon en David Foster Wallace. Hoewel hij bekendheid bewust uit de weg gaat, heeft hij onder lezers en schrijvers een toegewijde schare volgers opgebouwd.

Iannis Goerlandt vertaalde werk van onder anderen David Foster Wallace en Sheila Heti in het Nederlands. Voor het balanceer co-vertaalde hij eerder werk van Kathrin Röggla (*Nachtprogramma*) en Thomas Meinecke (*Helblauw*).

“ Monumentaal, slim, oprecht en genadeloos ... Dara laat zien hoe een roman tegelijk experimenteel én moreel kan zijn, regels kan breken maar toch emotioneel kan blijven, posthumanistisch en toch diep menselijk kan zijn. Een grootse prestatie. ”
Richard Powers

“ Een mijlpaal in de Amerikaanse literatuur en een van de drie beste romans van de jaren negentig. ”
The Fictional Woods

‘Al het schrijfbaar kan geschreven worden.’ – Daniël Robberechts

‘Het gaat erom een manier te vinden deze teksten nu te lezen.’
– Arjen Mulder

In *De absolute essayist* schrijft Arjen Mulder over zijn intense omgang met het werk van de Vlaamse schrijver Daniël Robberechts (1937–1992). Vanaf de ontdekking van Robberechts’ boeken toen hij achttien was en zijn abonnement op Robberechts’ eenmans tijdschriften, tot de toepassing van ‘de methode Robberechts’ op de boeken die hij zelf schreef: altijd bleek Robberechts meer dan een voorbeeld of inspiratie voor Mulder. Naast een eerbetoon aan Robberechts’ oeuvre en een introductie daarop, vertelt *De absolute essayist* het verhaal van de vriendschap tussen Arjen Mulder en Daniël Robberechts die alleen op papier kon bestaan.

Arjen Mulder is essayist en bioloog. Hij publiceerde onder andere *De vrouw voor wie Cesare Pavese zelfmoord pleegde* dat werd genomineerd voor de AKO-literatuurprijs en *Wat is leven?* bekroond werd met de Dr. Wijnaendts Franckenprijs van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde.

Daniël Robberechts publiceerde vijftien boeken en kreeg meerdere literaire prijzen. Bekende titels zijn: *De grote schaamlippen*, *Aankomen in Avignon*, *Praag schrijven* en *TOXT [Nagelaten werk]* stuk voor stuk unieke boeken die tijdloos modern blijken te zijn.

“ De ware essayist is iemand die schrijft over zijn ervaringen in zinnen die zelf ook weer een ervaring bewerkstelligen en die zo de ervaring zelf ervaarbaar maakt. Hoe hij dat doet? Dat is het geheim van de literatuur – het verschijnen van een oprechte, intelligente en vooral levendige stem. Arjen Mulder beschikt over zo’n stem. ”
Daniël Rovers, DW B.

Arjen Mulder

De absolute
essayist Daniël
Robberechts

hb

hb

416 pp. 21 × 13,5 cm
ISBN 9789083499970
€ 27,5

het balanseer
najaar 2025

New Book Collective Nederland
verkoop@newbookcollective.com

+31 20 226 02 38

Julia van Rij
julia@newbookcollective.com

Rutger Vos
rutger@newbookcollective.com

New Book Collective België

Hilde Seys
hilde@newbookcollective.com

+32 478 81 05 21

Suzy Mertens
suzy@newbookcollective.com
+32 478 93 77 11

Uitgeverij het balanseer

Patijntjestraat 63
B-9000 Gent

info@hetbalanseer.be
btw nr. BE 0891884811

Uitgever:
Kris Latoir
+32 473 24 47 67

Adjunct-uitgever en redacteur:

Sandrine Verstraete
+32 473 31 27 85

hetbalanseer.be

hb

